

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Vindiciani, Atrebatensis Sedis Episcopi Noni. Ex ea quæ est per
VValterum Abbatem. Claruit temporibus Theodorici Iunioris, Francorum
Regis, qui regnavit anno Salutis 685. &c. Sedente Ioanne ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Vide Ioan.
Molan in
Indiculo SS.
Belgii.
Teste Baro.
Tom. 8. AR.

VITA S. VINDICIANI, ATREBATENSIS
Sedis Episcopi Noni. Ex ea qua est per VII. die-
rum Abbatem. Claruit temporibus Theodoricus Iuni-
oris, Francorum Regis, qui regnavit anno Salu-
tis 685. &c. Sedente Ioanne Papa, eius nomi-
nis 5. Habetur in M. S. codice, in Monte
S. Eligij vbi sanctus hic requi-
escit.

dr. Martii.

Felix pro-
gressus &
pia conuer-
satio eius.

INter præstantissimos solertissimosque Eccle-
siaz cultores, qui lumine fidei irradiati, ac Spi-
ritus sancti munere ditati, in fine senectutis
huius mundi ad excolendas fidelium mentes di-
uina prouidentia fuere præordinati; S. vir Domi-
ni Vindicianus, tanquam lucidissimus refulsit so-
lis radius. Cuius carnalem profapiam quanquam
hactenus incòpertâ habeamus; Christianis tamen
ingenuisq; Orthodoxis ac pijsimis parentibus e-
ditum esse, haudquaquam dubitandum. Et quidē
cum procedente ætate humaniorum ac sacrarum
literarum studijs esset traditus; ecclesiasticis ibi-
dem sanctionibus fuit decenter informatus; sic-
que per gradus singulos proficiens, succedentibus
virtutum incrementis, prouectus est demum ad
culmen sacerdotalis honoris. In quo præclaræ
conuersationis eius odore longè lateque sese dif-
fundente; etiam procul degentibus nomen eius
cum multa laude innotuit.

Contigit autem interim B. Aubertum Came-
racensis Atrebatensisque Ecclesiaz Antistitem so-
luta mortalitatis vinculis, ad immortalitatem
transire. Grex proindè pastore destitutus; comper-
ta iam viri sancti fama, vno animo & pari volun-
tate beatum Vindicianum sibi Episcopum elegē-
re. Constitutus verò ac confirmatus in sede ponti-
ficali

Eligitur ac
consecratur
in Episcopu
Atrebatense
qui olim v-
nus fuit cū
Cameracē,

ficali, qualis quantusque in ea vixerit, non est nostræ possibilitatis condignè enarrare. Profundissimæ siquidem humilitatis vir, rerumque terrenarum contemptor præcipuus, id tantum meditabatur, ut purum, sanctumque Deo obsequium exhiberet, cunctosque sibi subditos eiusdem sanctimonie ac puritatis participes faceret. Hinc eum frequentabat numerosa plebis multitudo, ex vicinis & procul remotis vicis ad eum confluens: quam ille creberrimis sacris concionibus ad exequendam vitæ melioris normam instruxit, feliciterque tandem perduxit. Quinimò ipse Rex Theodoricus, alioquin tyrannus, eximij beati viri excelsis virtutibus, eius consuetudine colloquioque mirificè delectabatur. Cuius quidem munificentia, & ex rebus proprijs potissimum, Sedem Atrebatensem multum augmentavit, nec non & villis, Ecclesijs, terris, molendinis, alijsque subsidijs liberaliter ampliavit: seculares insuper potestates ab infestatione ipsius ecclesiæ penitus omnes exclusit. In villa Hunolcurth sedis Cameracensis, cum glorioso postmodum martyre amberto Monasterium consecrauit, ad laudem DEI & venerationem beatissimi cælestis aulæ clauigeri Petri: ibique Clericos & sanctimonialia constituit. Sacrum corpus Maxelédis, à spòso suo Harduino ob amorem castitatis iam pridem interemptæ, ex villa Pomerio las ad locum interfectionis referre curauit: qui & nunc vsque passionis ipsius titulo insignitur.

Cæterum cum in quoddam diocæsis suæ territorium, Brosellam nomine, aliquando deuenisset; carnis molestia tactus, aliquandiu ibidem decubuit: sentiens demùm se acriori morbi

M m m vi &

Oliuam fructiferam exhibet sese in Domo Dei.

Theodoricus Francorum Rex Iunior, ei cum primis adiectus.

Monasterij S. Petri in Villa Hunolcurth.

Translatio SS. reliquiarum Maxeléndis virginis, de cuius martyriò Vide Tom. 1. Annal. C. Baronij. Anno 679. Infirmatæ vir sanctus.

Præparat se
ad mortem.

Feliciter de-
cedit.

Locus sepul-
turae eius.

Contigit il-
la, iuxta to-
an. Molan.
in Chron.
SS. Belgii ca.
12. Anno.
Domini 880.
Elevatio SS.
reliquiarum
eius.
Miraculum
infigue ad
tumbam ei-
us.

Vide
Caf. Baron.
Anna. To. 8

12. Martii.

vi & infestatione ad finem vrgeri. rebus ecclesie
sue rite dispositis, supplici & pura confessione
præmissa; sacri olei extrema vnctione delibutus;
sacro sanctum Dominici corporis viaticum acce-
pit; ac circumstante beato illo suo familiari col-
legio, psalmis & orationibus agonem eius Do-
mino deuotè ac piè commendante, plenam ope-
ribus bonis, plenam honoris & gratiæ animam
ad sidereas transmisit mansiones; in æternam ibi-
dem regnaturam. Corpus autem fuit ingenti om-
nium lætu tumulatum honorificè in Monte S.
Eligij territorij Atrebatensis, vbi sepeliri elegit
vir Domini; eò quod beatus Eligius Viromando-
rum quondam Episcopus, cui familiari admo-
dum vsu dilectionis inhæserat; ibidem habitati-
onis suæ diuerforium fecerat. Anno dein 885. post
horrendam illam Galliarum per Nortmannos
vastationem, Sacra eius reliquie fuere eleuatae in
quadam Abbatia horæ spatio ab Atrebatò distan-
te; per 15. eius in Pontificatu successorem Fulber-
tum: cum clericus quidam, fortuito tumbam sa-
cram, inter ruinas Basilicæ, ferrato baculo pun-
gens, primò cæcus factus est; deindè etiam cum
veniam à Deo & sancto supplex petijset, rursus
sanus effectus.

VITA S. GREGORII PAPAE, SVMMI
& incomparabilis viri, Ecclesie doctoris eximij, Ex
ea qua est per Iohannem Diaconum. Obijt sanctissimus
Pontifex (cum summa laude Pontificiam digni-
tatem administrasset Annos 13. mens. 6 & di-
es 9.) Anno à partu virgineo 604. Phoca
verò Imperat. 2.

Gregorius genere Romanus, professione
Philosophus, Senatoria stirpe progenitus,
Gordi-